11/01/2020

Στα 45 του έχασε την όρασή του και έγινε πρωταθλητής στην κολύμβηση!

/ Επικαιρότητα

Πριν από περίπου 12 χρόνια ο Χρήστος Κορομηλάς έχασε την όρασή του όταν “χτυπήθηκε” από μία σπάνια ασθένεια. Στα 45 του χρόνια άρχισε να δοκιμάζεται σε μία διαφορετική διαδρομή και ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή του με αρκετά εμπόδια και δυσκολίες , έχοντας όμως σύμμαχό του τον αθλητισμό.

Καταφέρνοντας σταδιακά να ξεπεράσει το αρχικό σοκ που υπέστη από την απώλεια της όρασής του κι έχοντας μετά από δύο χρόνια ξεκινήσει μαθήματα κινητικότητας, άρχισε έπειτα από σχεδόν 5 χρόνια να προπονείται στο άθλημα της κολύμβησης καθώς και στο ποδήλατο και στο τρέξιμο. Οι διακρίσεις για τον κ. Κορομηλά, συνταξιούχο και αθλητή στον Σύλλογο ΙΩΝΑ, δεν άργησαν να έρθουν.

Για πρώτη φορά το 2012 διακρίθηκε στο πανελλήνιο πρωτάθλημα κολύμβησης ΑμεΑ κατηγορία S12 σε πρόσθιο και σε ελεύθερο ενώ το 2018 κατέκτησε την πρώτη θέση στα 5 χλμ ανοιχτής θαλάσσης στη διοργάνωση Oceanman Openwater Swim World Championship Dubai.

Ο κ. Κορομηλάς επανέλαβε την επιτυχία αυτή πριν από ένα μήνα όταν στις 15

Δεκεμβρίου 2019 κατάφερε να κατακτήσει την πρώτη θέση στα 5 χλμ κολύμβησης ανοιχτής θαλάσσης ανδρών, στην ειδική κατηγορία Inspiration για ΑμΕΑ στην διοργάνωση Oceanman Cancun World Final Cup Mexico που πραγματοποιήθηκε στο Κανκούν του Μεξικό. «Όταν κάποιος χάνει την όρασή του κατά τη διάρκεια της ζωής του βρίσκεται σε απόγνωση. Σχεδόν τα δύο πρώτα χρόνια ήμουν σε τραγική κατάσταση. Δεν ήθελα να ζήσω. Δεν γινόταν να έχεις συνηθίσει να ζεις βλέποντας και ξαφνικά να πρέπει να ζήσεις χωρίς μία από τις αισθήσεις σου είναι σοκ. Ο άνθρωπος ωστόσο είναι θηρίο κι όταν ξεπεράσεις το σοκ της αρχής κερδίζεις μέρα με τη μέρα αυτοπεποίθηση, αυτοεκτίμηση, αυτοσεβασμό και μετά έρχονται τα άλλα», εξηγεί στο Αθηναϊκό- Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ο κ. Κορομηλάς. Κατά τη διάρκεια του αγώνα ο κ. Κορομηλάς και ο συνοδός του φορούν ζώνες από σχοινολάστιχο που έχουν δέσει στη μέση τους και ακολουθούν τη διαδρομή που τους έχει ζητηθεί. «Τα χειρότερα σημεία σε κάθε αγώνα είναι όταν πρέπει να προσπεράσουμε κάποιον ή να στρίψουμε σε σημαδούρα που χαλαρώνει το σχοινί οπότε εκεί αναγκαστικά περιμένω για να δούμε πού θα τεντώσει για να κολυμπήσω», λέει.